

עלאין. פד מטינא לאינון רזין דהוו מבלעם
תנוהנא.

אורות עליונים. פשהגעתי
לאותם סודות שהיו מבלעם,
תמהתי.

יזמא חד לחישנא באתר חד, והוו אתון סלקן
ונחתן. עד דחמינן בחלמא ואמר לי, מה
לך למיעל בתחומא דלאו דילך. אתערנא
ואבאיש קמאי על רזין סתימין דהוו תמן,
שדרנא להווא יודאי ויהיבנא ליה ספרא.
וברזין דבלעם אשפחנא מאינון שמהן
דמלאכים דשדר ליה בלק, ולא הוו מתסדרן
על תיקונייהו.

יום אחד לחשתי במקום אחד,
והיו האותיות עולות ויורדות, עד
שראיתי בחלום ואמר לי, מה לך
להפגס בתחום שאינו שלך?
התעוררתי, והיה רע לפני על
סודות נסתרים שהיו שם. שלחתי
לאותו יהודי ונתתי לו הספר,
ובסודות של בלעם מצאתי
מאותם שמות המלאכים ששלח
לו בלק ולא היו מסתדרים על
תיקוניהם.

אבר פמה זיני אסוותא אשפחנא ביה דקא
מתתקני על תקוני אורייתא ורזין סתימין
דיליה. וחמינא דאינון בחסידותא וצלותין
לקודשא בריך הוא.

אבר פמה מיני רפואה מצאתי
בו שמתקנים על תקוני התורה
וסודות נסתרים שלה, וראיתי
בחסידות ותפלות לקדוש ברוך
הוא.

ואי תימא דהוה עביד אסוותא בפסוקי
דאורייתא, חס ושלום. אלא הוה אמר
רזין דאורייתא, ועל ההוא רזא אפיק רזין
דאסוותא, דלא חמינא כההוא גוונא לעלמין.
אמינא, בריך רחמנא דאחפים לבני נשא
בחכמתא דלעילא. ומאינון מלין דבלעם
נסיבנא. וחמינא בהו, דלא הוה בעלמא חפים
בחרשין פגיניה. אמינא, בריך רחמנא דבטיל
מעלמא חרשין דלא יטעון בני נשא מבתר
דחלתא דקודשא בריך הוא. ע"כ: (עד כאן
מחה שממות).

ואם תאמר שהיה עושה רפואה
בפסוקי התורה - חס ושלום!
אלא היה אומר סודות התורה,
ועל אותו סוד מוציא סודות
רפואה שלא ראיתי כאלה
לעולמים. אמרתי, ברוך הרחמן
שהחכים בני אדם בחכמה
עליונה. ומאותם דברים של
בלעם לקחתי, וראיתי בהם שלא
היה בעולם חכם בכשפים
כמותו. אמרתי, ברוך הרחמן
שבטל מהעולם כשפים, כדי
שלא יטעו בני אדם מאחר יראת
ה': ע"כ מההשממות.

אמר רבי אלעזר, בלעם חייבא מאן קטיל
ליה, והיך אקטיל. אמר רבי יצחק,
פנחס וסיעתיה קטלוהו. דכתיב, (במדבר לא) הרגו
על חלליהם. ותנינן, בקרתא דמדין הוה עביד
בחכמתא דחרשוי, דטאסין באורא הוא
ומלכי מדין. ואלמלא ציץ דקדושא, וצלותא
דפינחס, דאפילו להון על קטילייה, הדא הוא
דכתיב על חלליהם. וכתיב (יהושע יג) ואת בלעם

אמר רבי אלעזר, בלעם הרשע
מי הרגו, ואיך נהרג? אמר רבי
יצחק, פנחס וסיעתו הרגוהו,
שכתוב (במדבר לא) הרגו על
חלליהם. ושנינו, בעיר מדין היה
עושה בחכמת כשפיו שטטים
באור הוא ומלכי מדין. ואלמלא
ציץ הקדשה ותפלת פנחס
שהפילום על ההרוגים. זהו
שכתוב על חלליהם, וכתוב (יהושע
יג) ואת בלעם בן בעור הקוסם